# KOMMISSIONEN

## KOMMISSIONENS BESLUTNING

**af 20. april 1989**

**om en af den tyske regering planlagt støtte til en skibsbygningskontrakt, om hvilken der foreligger konkurrence mellem værfter i forskellige medlemsstater**

**(Kun den tyske udgave er autentisk)**

(90/223/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med denne bestemmelse at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger,

under henvisning til Rådets direktiv 87/167/EØF af 26. januar 1987 om støtte til skibsbygningsindustrien (1), særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den nederlandske regering anmodede ved telex af 24. juni 1987 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i direktiv 87/167/EØF Kommissionen om at gribe ind i et tilfælde med konkurrence mellem værfter i forskellige medlemsstater om en skibsbygningskontrakt for bygning af et vintankskib på 1 700 BRT til det tyske rederi Paul Häse KG.

Den nederlandske regering meddelte ved samme lejlighed Kommissionen, at den påtænkte at yde en direkte kontraktbetinget produktionsstøtte til det nederlandske værft, som havde afgivet bud på kontrakten.

Den anden medlemsstat, som var inddraget i konkurrencen om kontrakten, var Tyskland, og Kommissionen anmodede derfor denne medlemsstat om at anmelde den planlagte støtte til det tyske værft, som havde afgivet bud på kontrakten, og gjorde opmærksom på, at støtteprojektet ikke måtte gennemføres, før Kommissionen havde godkendt det.

Den tyske regering svarede ved verbalnote af 2. juli 1987 på Kommissionens anmodning og oplyste, at den på det tidspunkt ikke påtænkte at yde støtte til det tyske værft, som havde afgivet bud på kontrakten.

I sin erklæring til optagelse i Rådets mødeprotokol for ministrenes 1136. samling den 22. december 1986 oplyste Kommissionen, at den ved udøvelsen af sine beføjelser i henhold til direktivets artikel 4, stk. 5, i forbindelse med anmeldelser af støtteprojekter for værfter i forskellige medlemsstater, som konkurrerede om samme ordre, efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 93 kun ville godkende det laveste støtteløb, medmindre det viste sig nødvendigt med et højere beløb, for at kontrakten blev inden for Fællesskabet.

Det var klart, at det af den nederlandske regering anmeldte støttebeløb var højere end den tyske regerings, idet sidstnævnte ikke planlagde at yde nogen støtte.

Af denne grund meddelte Kommissionen ved skrivelse af 3. august 1987 den nederlandske regering, hvilket støtteniveau den tyske regering planlagde. Samtidig anmodede den den tyske regering om endeligt at bekræfte, at der ikke ville blive ydet støtte til kontrakten.

Den nederlandske regering meddelte derefter den 20. august 1987 Kommissionen, at den havde afpasset sit støtteniveau efter den tyske regerings støtteniveau, dvs. at den ikke ville yde støtte. En lignende bekræftelse fra den tyske regering indgik ved verbalnote af 26. august 1987.

Kommissionen meddelte på denne baggrund ved skrivelse af 24. november 1987 de to berørte medlemsstater, at den havde fastslået, at den pågældende kontrakt ikke var genstand for nogen støtteplan, og at den derfor ikke havde nogen grund til yderligere intervention i henhold til artikel 4, stk. 5, i direktiv 87/167/EØF.

Ved verbalnote af 10. juni 1988 meddelte den tyske regering Kommissionen, at den alligevel planlagde at yde en direkte kontraktbetinget produktionsstøtte til det tyske værft, som havde afgivet bud på kontrakten, på 16,6 % af kontraktbeløbet, eksklusive støtten. I denne sammenhæng henviste den tyske regering til, at der forelå konkurrence fra et tredjeland. Den meddelte tillige Kommissionen, at

(1) EFT nr. L 69 af 12. 3. 1987, s. 55.

det pågældende tyske værft havde opnået kontrakten, som blev sluttet den 10. august 1987.

Den nye anmeldelse fra den tyske regering skulle tydeligvis ses i sammenhæng med en ændring af de omstændigheder, der herskede på det tidspunkt, hvor der forelå konkurrence om kontrakten, og på grundlag af hvilke Kommissionen tidligere havde henlagt sagen. Den nederlandske regerings tilsagn om ikke at ville yde støtte til kontrakten var derfor stadig gyldigt.

Selvom det pågældende udenlandske værft havde opgivet en pris, som var lavere end både det nederlandske og det tyske værfts pris, fastslog Kommissionen, at den tyske regerings anvendelse af et højere støtteniveau end den nederlandske regerings ikke bevirkede, at det tyske værfts bud var mere konkurrencedygtigt end det nederlandske værfts. Det var ikke nødvendigt med et højere beløb, for at kontrakten blev inden for Fællesskabet.

Kommissionen meddelte derfor ved skrivelse af 25. juli 1988 den tyske og den nederlandske regering, at den i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i direktiv 87/167/EØF havde indledt proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til det af den tyske regering planlagte støtteprojekt, og den opfordrede samtidig parterne til at fremsætte deres bemærkninger dertil.

De øvrige medlemsstater blev ved skrivelse af 3. januar 1989 opfordret til at fremsætte deres bemærkninger til sagen. Andre interesserede parter end medlemsstaterne blev underrettet om denne beslutning ved offentliggørelse af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (1).

II

Den tyske regering fremsatte sine bemærkninger til Kommissionens beslutning ved verbalnote af 17. august 1988 og anførte, at der ikke var tale om konkurrence mellem værfter i forskellige medlemsstater efter artikel 4, stk. 5, i direktiv 87/167/EØF, eftersom de skibe, som de to værfter tilbød, ikke kunne sammenlignes på grund af væsentlige forskelle i tekniske specifikationer. Grunden til, at det tyske værfts pris var højere end det nederlandske værfts, var, at det af førstnævnte tilbudte skib var mere performant end sidstnævntes.

Ved verbalnote af 13. december 1988 meddelte den tyske regering Kommissionen, at det nederlandske værft ikke var inddraget i konkurrencen om kontrakten i udbudsprocedurens slutfase.

Ved telex af 2. september 1988 gav den nederlandske regering sin støtte til Kommissionens beslutning om at indlede proceduren og understregede, at det var vigtigt at fastholde et støtteniveau på 0.

(1) EFT nr. C 336 af 31. 12. 1988, s. 2.

Som svar på en anmodning fra Kommissionen om at kommentere den tyske regerings påstand om, at det nederlandske værft ikke var inddraget i udbudsproceduren vedrørende kontrakten, bekræftede den nederlandske regering på ny ved skrivelse af 9. februar 1989, at det nederlandske værft havde fastholdt sit bud på kontrakten til det sidste.

Ingen af de øvrige medlemsstater eller andre interesserede parter end medlemsstaterne fremsatte bemærkninger til Kommissionens beslutning.

III

Formålet med princippet i artikel 4, stk. 5, i direktiv 87/167/EØF er at hindre, at støtte fordrejer konkurrencen mellem værfter i forskellige medlemsstater. I sin erklæring af direktivets artikel 4, stk. 5, til i Rådets mødeprotokol for ministrenes 1136. samling den 22. december 1986 understregede Kommissionen, at den ved udøvelsen af sine beføjelser i forbindelse med anmeldelser af støtteprojekter for værfter i forskellige medlemsstater, der konkurrerede om samme ordre, efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 93 kun ville kunne godkende det laveste støttebeløb, medmindre det viste sig nødvendigt med et højere beløb, der dog ikke måtte overstige maksimumsgrænsen, for at kontrakten blev i Fællesskabet; den ville endvidere ikke kunne tillade, at sådanne kontrakter blev lagt til grund ved fastsættelsen af andre former for driftsstøtte efter artikel 5, stk. 1.

Det af den tyske regering planlagte støtteniveau er højere end den nederlandske regerings. Den omstændighed, at et tredjeland har tilbudt en pris, der er lavere end begge EF-værfternes, berettiger i dette tilfælde ikke til anvendelse af et højere støtteniveau, da det ikke bevirker, at det tyske værfts tilbud bliver mere konkurrencedygtigt end det nederlandske værfts.

Forskelle i skibenes tekniske specifikationer giver ikke anledning til at konkludere, at værfterne ikke konkurrerer om samme ordre. Værfternes tilbud byggede begge på samme indkaldelse af bud fra det tyske rederi, og det er kun en naturlig følge, at forskellige værfter fremkommer med konstruktioner med forskellige specifikationer. Sådanne forskelle sammen med kvalitet, leveringstidspunkt og markedspris — og ikke den tilbudte statsstøttes omfang — er normalt afgørende for rederiets valg. At fastslå, at værfterne ikke konkurrerer om samme kontrakt, ville være ensbetydende med at underminere ordningen i artikel 4, stk. 5, i direktiv 87/167/EØF og at berøve Kommissionen et væsentligt instrument i dens støttepolitik på grundlag af sjette direktiv.

I betragtning af den nederlandske regerings udtrykkelige bekræftelse af, at konkurrencen mellem de berørte værfter fortsatte helt ind til slutfasen af udbudsproceduren, samt den omstændighed, at det var den tyske regering, som efterfølgende ændrede sine støtteplaner, og at kontrakten

i sidste ende blev opnået af et tysk værft, må Kommissionen konkludere, at grundlaget for at behandle sagen efter artikel 4, stk. 5, i direktiv 87/167/EØF stadig er til stede.

At den tyske regering skulle have ret i sin påstand, ændrer intet ved ovennævnte konklusion. Det er et almindeligt forekommende fænomen, at et rederi på et givet stadium i udbudsproceduren udvælger et værft med henblik på videre detaljerede forhandlinger. Dette udelukker ikke, at der oprindeligt forelå konkurrence om kontrakten, og at planlagt statsstøtte kan have påvirket rederiets valg af værft.

Kommissionen vil i overensstemmelse med sin erklæring til Rådets mødeprotokol for ministrenes samling den 22. december 1986 og på grundlag af de kontrolbeføjelser, der tillægges den i direktivets artikel 11, føre tilsyn med, at den tyske regering ikke efterfølgende yder støtte til dækning af tab som følge af, at værftet har påtaget sig ordren til en pris, som ikke dækker omkostningerne, idet kontrakter, som har været genstand for proceduren i direktivets artikel 4, stk. 5, ikke må lægges til grund ved fastsættelsen af andre former for driftsstøtte efter artikel 5, stk. 1 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

Den af den tyske regering den 10. juni 1988 anmeldte plan for ydelse af støtte til bygning af et vintankskib på 1 700 BRT til det tyske rederi Paul Häse KG i form af et direkte tilskud til værftet på 16,6 % af kontraktbeløbet, eksklusive støtten, kan ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

*Artikel 2*

Den tyske regering kan ikke gennemføre støtteprojektet.

Den tyske regering underretter inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet til at ophæve støtteplanen.

*Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1989.

*På Kommissionens vegne*

Leon BRITTAN

*Næstformand*